

ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 30ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1999

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ε Π Ι Σ Η Μ Η Υ Π Ο Δ Ο Χ Η
ΤΟΥ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ
κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε Γεωργιάδη,

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν σᾶς ὑποδέχεται σήμερα μὲ μεγάλη χαρὰ ὑπὸ τὴν ιδιότητά σας ὡς ἀντεπιστέλλοντος αὐτῆς μέλους.

Ἰπῆρξατε τρόφιμος τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου μὲ λαμπροὺς διδασκάλους. Καὶ μὲ τὰ πολύτιμα σταλάγματα τῆς διδασκαλίας των ἀναπτύξατε τὸν δικό σας παλμὸ στὸν ὄμορφο χῶρο τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς σκηνογραφίας, συντροφευμένο πάντοτε μὲ τὸν ἀνέσπερο ἑλληνικὸ ἀρχιτεκτονικὸ ρυθμὸ καὶ τὰ ἀπαράμιλλα χρώματα τοῦ μοναδικοῦ φωτὸς τῆς Πατρίδος μας.

Τὸ δημιουργικὸ σας ἔργο εἶναι ἐξαίρετο καὶ διεθνῶς καταξιωμένο. Μὲ τις ἐκθέσεις σας σ' ὅλα τὰ μεγάλα τῆς ζωγραφικῆς Κέντρα καὶ τις σκηνογραφικὲς σας συμβολὲς στὰ σημαντικώτερα θέατρα τῆς ὑψηλίου, κατορθώσατε νὰ παρουσιάσετε, ἀπ' ἑνὸς μιὰ δυναμικὴ ζωγραφικὴ μεταξὺ παραστατικῶν τύπων καὶ σουρρεαλιστικῶν στοιχείων ἀλλὰ καὶ μὲ μιὰ τάση ἐντατικοποίησης τοῦ ἐκφραστικοῦ χαρακτήρα τοῦ χρώματος, καὶ ἀπ' ἑτέρου νέες καὶ δημιουργικὲς συνθέσεις στὸν χῶρο τῆς σκηνογραφίας καὶ τῆς ἐνδυματολογίας σὲ ποικιλόμορφες ἐκφάνσεις ὑψηλοῦ ἀξιολογικοῦ ἐπιπέδου. Τὸ ὅλο φάσμα τοῦ ἔργου σας θὰ ἐκθέσει ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος κ. Τέτσης. Σὲ μένα ἀνήκει ἡ ἰδιαίτερη συγκινητικὴ στιγμή νὰ σᾶς καλωσορίσω στὸν ὠραῖο αὐτὸ χῶρο, καὶ νὰ σᾶς εὐχθῶ νὰ συνεχίσετε καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴ θέση ποὺ καταλαμβάνετε τὴν πολυσύνθετη καὶ πολυδιάστατη πνευματικὴ σας πορεία.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΓΓΚΟΥ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΤΕΤΣΗ

Ἡ Ἄλτις ἀπὸ τῆ μιᾷ μεριά, τὸ μικρὸ ὕψωμα μὲ τὸ τότε Μουσεῖο ἀπὸ τὴν ἄλλη· πέρα στὸ βάθος τὸ Κρόνιο καὶ ὁ ἐλισσόμενος Ἀλφειός. Ὀλόχρυσο καλοκαιρινὸ ἀπόγευμα. Πίνακας τοῦ Poussin.

Ἡ θεά ἀπὸ τὸ πανδοχεῖο καὶ τὸ λιτὸ γεῦμα ὡς ψυχικὴ χαλάρωση ἀπὸ τὴ φόρτιση καὶ τὰ ρίγη ποὺ εἶχε προξενήσει ἡ θωπεία τῆς ματιᾶς πάνω στὶς γλυπτικὲς μορφές τῆς πιὸ ρωμαλέας καὶ ἁρμονικῆς στιγμῆς τῆς τέχνης τῆς ἀρχαιότητος, ἦταν ἓνα ἐπὶ πλέον μέρος τῆς αἰσθητικῆς πληρώσεως.

Ὁ νέος ζωγράφος ἤθελε νὰ πάρει, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρησή του γιὰ ἄλλες χῶρες, τὶς στιγμὲς ἐκεῖνες ὡς πνευματικὴ δωρεά. Ὅπως οἱ φιλοδοξίες του δὲν ἦσαν δυνατόν νὰ περιοριστοῦν στὰ στενὰ ὅρια τοῦ τόπου μας, γνώριζε πὼς χῶρα παραμονῆς του θὰ ἦταν κάποια ἄλλη. Ἡ Ὀλυμπία καὶ ἡ Ἑλλάδα ὅμως θὰ ἦταν τὸ πολῦτιμο ἐφόδιο στὸ μακρὸν ταξεῖδι τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ζωῆς στὸ ὁποῖο ξανοιγόταν τὸ 1952 ὁ νέος ζωγράφος Νῆκος Γεωργιάδης.

Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, Κύριοι Συνάδελφοι, Φίλοι, ἔχω ἐντολὴ τῆς Συγκλήτου τοῦ Ἰδρύματος ἡ ὁποία μὲ ἐπιφορτίζει μὲ τὴν τιμὴ νὰ προσαγορεύσω τὸν νέο Συνάδελφό μας Κύριο Νῆκο Γεωργιάδη στὴ σημερινὴ ἐπίσημη ὑποδοχὴ του.

Φίλε καὶ διπλὰ Συνάδελφε Κύριε Γεωργιάδη. Ἀπευθύνω ὅχι μόνον τὸν τυπικὰ καθιερωμένο χαιρετισμὸ ἀλλὰ τὸν πραγματικὰ ἐγκάρδιο στὴ σημερινὴ ἐπίσημη ὑποδοχὴ σας στὸ Ἀνώτατο Πνευματικὸ Ἰδρυμα τῆς Ἑλλάδος καὶ βεβαιωθεῖτε πὼς οἱ στιγμὲς τοῦτες μὲ γεμίζουν ιδιαίτερη χαρὰ. Χαρὰ γιὰ τὸν κύκλο τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν τοῦ Ἰδρύματος συγκαταλέγεστε, πρὶν ἀπὸ λίγο καὶ σεῖς ὡς ἀντεπιστέλλον, — τὸ δεύτερο τοῦ χώρου τῶν πλαστικῶν τεχνῶν ποὺ ἐξελέγη — καὶ ὡς ἄξιος καλλιτέχνης τὸ λαμπρύνετε. Ἐνδυναμώνετε δὲ τὴν πεποίθησή μας ὅτι τὰ διδάγματα τῆς Ὀλυμπίας, καὶ ὁ κληρονόμος τῆς Ἀρχαιότητος τὸ εὐρωπαϊκὸ πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ τὸ σύγχρονο, ὅπως καὶ ἡ ἀγάπη σας πρὸς τὸν τόπο, ἰσχυροποίησε τὰ ψυχικά σας ἐφόδια ὥστε νὰ καρποφορήσουν καὶ νὰ σᾶς συνοδεύει ἓνα γεμᾶτο δημιουργίες πρόσφατο παρελθὸν ἀλλὰ καὶ παρόν. Τὸ δὲ πολῦπλευρο ἔργο σας νὰ εἶναι προσφορὰ στὸ ὅλο γενικῶς πνεῦμα, περισσότερο δὲ συμβολὴ πολιτισμοῦ στὸν τόπο μας καὶ στὸ Ἰδρυμα στὸ ὁποῖο ἔχουμε τὴν τιμὴ νὰ ἀνήκουμε.

Ὅταν ἀναχωρήσατε ἀπὸ τὸν τόπο μας πρὶν ἀπὸ σαράντα τόσα χρόνια, εἴχατε βεβαιότητα ὅτι ὁ κόσμος ἀνοιγόταν μπροστὰ σας καὶ θὰ τὸν κατακτούσατε. Πέρα ἀπὸ τὰ στενὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ζητούσατε εὐρύτερους ὀρίζοντες. Εἴχατε πίστη ὅτι μπορούσατε νὰ διεδικήσετε θέση ἀνάμεσα στὸ διεθνὴ ἀστερισμὸ τῆς τέχνης. Ἐπιτύ-

χατε. Σᾶς ἀνήκει πράγματι μιὰ ξεχωριστὴ θέση στοὺς δυὸ συναφεῖς κλάδους τῆς τέχνης: τὸ ζωγραφικὸ καὶ σκηνογραφικὸ.

Ἡ ἐνδόμυχη ἀγάπη σας ἦταν πάντα ἡ ζωγραφικὴ, ἐπιπλέον πετύχατε σύζευξη αὐτῆς μὲ τὸ θέατρο καὶ παρουσιάσατε μορφή ὑψηλῆς τέχνης. Ἡ ψυχὴ σας αὐτὸ ποὺ ζητοῦσε ἦταν νὰ ἔχετε μέσα ἀπὸ τὸ ἔργο σας, «τὸν ἔπαινο τοῦ Δήμου...», τὰ δύσκολα καὶ τὰ ἀνεκτίμητα εὔγε... τοὺς στεφάνους». Ἢ πρόθετα· τὰ εἴχατε, τὰ κερδίσατε.

Αὐτὰ τὰ ἠθικὰ ἀποκτήματα ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς σταθερότητος τῶν ιδεῶν καὶ ἀντιλήψεων στὸ ζωγραφικὸ ἔργο σας, ἀλλ' ὅμως μπορεῖ νὰ μὴν ἦσαν πάντα ἐκτεταμένης ἐπιδοκιμασίας ἀπὸ τὸ εὐρὺ φιλότεχνο κοινὸ — τίτλος τιμῆς γιὰ σᾶς — ἀλλ' οὔτε ἐπιδιώξατε τὴν εὐρεία δημοσιότητα, πράγμα ποὺ ἄθελά σας προκάλεσε τὸ θέατρο λόγω τῆς πλατύτερης ἀποδοχῆς· ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπιδιώξατε τὴν (ἀγγρα) ὕλικὸ ὄφελος.

Ἵπερασπισθήκατε τὴν ἀνεξαρτησία σας μὴ ἐνδίδοντας σὲ ἀντίληψη τέχνης ποὺ δὲν υἱοθετοῦσατε. Δὲν θελήσατε νὰ εἴσατε ἀρεστός.

Ἐπιλέξατε τὸν δύσκολο δρόμο τῆς πρωτοπορείας στὴ σύγχρονη τέχνη καὶ γι' αὐτὸ σᾶς ἐκτιμοῦν οἱ πνευματικὰ ἐπίλεκτοι· οἱ λιγότεροι. Στὸ θέατρο εἴχατε τοὺς περισσοτέρους, τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' ὄχι μειωμένης ἐκλεκτικότητας.

Εἶπα προηγουμένως, πὼς γιὰ σᾶς τὰ ὄρια τοῦ τόπου μας φαίνονταν περιορισμένα γιὰ νὰ ἀναπτύξετε τὸ ἀνοιγμὰ τῶν ἱκανοτήτων καὶ τοῦ ταλέντου σας μὲ τὰ ὁποῖα εἴσατε προικισμένος.

Ἀπὸ τὴν πολὺ νέα ἡλικία τὸ βλέμμα σας προσανατολιζέτο πρὸς τὰ συντελούμενα τῆς τέχνης στὸν πέρα τῆς Ἑλλάδος χῶρο· τροχιά γύρω στὴ σύγχρονη τέχνη ἢ ὁποῖα διαγράφετο ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπὸ μία μικρὴ ομάδα καλλιτεχνῶν ὑπὸ ἐκκλόαψη ποὺ εἶχε ἀντιληφθεῖ ὅτι δὲν ἀρκοῦσαν τὰ διδάγματα τῶν ἱμπερессиονισμοῦ. Τὰ βρισκατε παρωχημένα καὶ παρεξηγημένα ἐδῶ στὸν τόπο μας, ὅπως μεταδίδονταν ἀπὸ ὀρισμένους δασκάλους.

— Ἦταν ὁ πόλεμος καὶ τὰ ἀμέσως μετέπειτα χρόνια ποὺ μᾶς στεροῦσαν τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἔξω κόσμο. Οἱ πληροφορίες περιορισμένες. Νεαροὶ ἐμεῖς τότε διψοῦσαμε γιὰ διδάγματα ἀπὸ τοὺς κλασσικούς, τώρα πιά, τῆς νεώτερης τέχνης σὲ πτωχὰ ἔντυπα — γιὰ τὴ σημερινὴ ἐποχὴ — θησαυροὺς γιὰ τὸ τότε. Δίχως νὰ περιφρονοῦμε τὸν Manet, τὸν Renoir, τὸν Cézanne, στρεφόμαστε στὸν Matisse, στὸν Picasso κι' ὅσους εἶχαν τὸ χάρισμα τοῦ νεώτερου πνεύματος. Τοὺς ξεψαχνίζαμε. Ἀναζητούσαμε μαθήματα ἐπιπλέον ἐκείνου, ποὺ μᾶς προσέφεραν οἱ φυσικοὶ μας δάσκαλοι. Σεῖς εἴσατε πάντα ἐνήμερος.

Οἱ προθέσεις πρὸς τὴ σύγχρονη τέχνη, οἱ δικές σας, τοῦ Κοσμᾶ Ξενάκη καὶ ἐλάχιστων ἄλλων μὲ ἀνήσυχο πνεῦμα τάραζαν ἐφησυχάζουσες ἀντιλήψεις τῆς τότε

καλλιτεχνικῆς νεολαίας μας· ἀλλὰ τὸ ὑπόβαθρο τῆς μελέτης τῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως ἔμεινε σταθερὰ ριζωμένο. Τοῦτο ἔκανε τὸν Μαρῆ Καλλιγᾶ νὰ ἀναφέρει σὲ ἄρθρο του μιὰ τετράδα νέων — Γιάννη Γαίτη, Νῆκο Γεωργιάδη, Κοσμᾶ Ξενάκη καὶ τὸν ὀμιλοῦντα — ὡς παράδειγμα συνεπειᾶς ἀλλὰ καὶ τολμημάτων, ἐλπιδοφόρων αἰσθητικῶν ἀναζητήσεων.

—Ἐκάνατε σπουδὲς ἀρχιτεκτονικῆς στὸ ἐδῶ Πολυτεχνεῖο κατὰ τὴν περίοδο τὴν πιὸ λαμπρὴ τοῦ Ἰδρύματος, τότε ποὺ δίδασκαν μεγάλες φυσιογνωμίες καὶ παράλληλως ἀποθησαυρίζατε μαζί μὲ ἄλλους ὑποσχόμενους νέους τὶς ἀπόψεις τῶν ρηξικέλευθων τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη (Τσαρούχη, Διαμαντόπουλο, Χατζηκυριάκο-Γκίκα).

Τὴ μέχρι πάθους, διακαῆ ἔγνοια σας γιὰ τὴ ζωγραφικὴ δὲν τὴν ἐμείωνε ἡ σπουδὴ στὴν ἀρχιτεκτονικὴ, γιὰ τὴν ὁποία δὲν εἴχατε ποτὲ σκέψη νὰ ἀσκήσετε. Ἐν τούτοις οἱ σπουδὲς σας σ' αὐτὴν δὲν ἀπέβησαν μάταιες· σᾶς προετοίμασαν γιὰ τὶς μεγάλες σκηνές.

Αὐστηρὸς μὲ τὸν ἑαυτὸ σας ἀπαιτούσατε «τὰ δύσκολα καὶ ἀνεκτίμητα εὔγει» νὰ ἔχετε τὴν ἠθικὴ ἀμοιβὴ γιὰ τὸ ζωγραφικὸ σας ἔργο· ἀπόλυτος τόσο, ὥστε ἀργότερα κατὰ τὴν ὀριμότητά σας σὲ στιγμὲς κριτικῆς τοῦ ἴδιου τοῦ ἔργου σας καὶ ἀδέκαστης κρίσεως νὰ πάρετε ἀπόφαση νὰ διακόψετε τὴ δημιουργία ἐπὶ κάποιον διάστημα· πράξη ἡ ὁποία ἐνήργησε ὡς ἐκτίναξη ἀναζωογονήσεως καὶ νέων ἀντιλήψεων.

Ἀναπτύξατε δραστηριότητα παρουσιάζοντας τὴν ἐργασία σας κυρίως ἐκτὸς Ἑλλάδος — ἀλλὰ ξεκινώντας ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τὸν Μάρτιο τοῦ 1948 — στὸ νέο περιβάλλον ποὺ ζούσατε καὶ συνεργασθήκατε μὲ τὶς σημαντικώτερες αἰθούσες ἐκθέσεων πολλῶν καλλιτεχνικῶν κέντρων, πρωτίστως σ' ἐκεῖνες ἐνὸς ἐκ τῶν κυριωτέρων, τοῦ Λονδίνου, ὅπου εἶναι ἡ ἔδρα καὶ τόπος διαμονῆς σας.

Εἴχατε συμμετοχὴ σὲ πολλὰ διεθνῆ συναντήσεις τέχνης, ὅπως καὶ σὲ ἐκείνη μὲ τὸ μεγαλύτερο κύρος, τὴν Biennale τῆς Βενετίας, μὲ ἔργα ἀπὸ τὴ γονιμώτερη ἐποχὴ τῆς ζωγραφικῆς σας, μὲ τὶς διπλὲς ἢ ἀντίστροφες εἰκόνες, ἂν δὲν λαθεύω. Δὲν ἐγκαταλείψατε ὅμως τοὺς δεσμούς σας μὲ τὴ χώρα μας· δίνατε συνεχῆ παρουσία ἐκθέτοντας ἔργα κατὰ διαστήματα, ὅπως καὶ τελευταῖα πρὸ διετίας.

—Ἀσκήσατε παραλλήλως τὴν τέχνη τῆς σκηνογραφίας κυρίως στὶς μεγάλες σκηνές τοῦ μελοδράματος καὶ τοῦ χοροδράματος. Ἄνοιξαν οἱ πόρτες τους γιὰ σᾶς διάπλατες.

Τακτικὸς συνεργάτης τοῦ Κόβεν Γκάρτεν· συνεργασθήκατε μὲ τὶς διασημότητες — μεταξύ αὐτῶν τοῦ Nureyef καὶ Margot Fonteyn — καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὲς τὶς συνεργασίες σας δὲν λησμονῶ τὴν ὁμολογία σύγχυσης καὶ φόβου ποὺ σᾶς κατεῖχε,

ἀρχικά, ἀντιμετωπίσεως τοῦ («κακομαθημένου παιδιοῦ»), συνεργασίες ποὺ ἐξελίχθησαν σὲ μόνιμη συνεννόηση.

Ἐπανειλημμένα φιλοτεχνήσατε σκηνογραφίες στὶς ὅπερες: Βιέννης, Σιάλα τοῦ Μιλάνου, στοῦ Παρισιοῦ salle Garnier καὶ Bastille, Μετροπόλιταν Ν.Υ, Στοχόλμης, Aix-en-Provence ὅπως καὶ στὴν δική μας Λυρική Σκηνή, στὸ Ἑρωδεῖο, στὸ Μέγαρο Μουσικῆς, φέρνοντας σὲ ὑψιστὸ αἰσθητικὸ ἐπίπεδο τὴ σκηνογραφία καὶ ἐνδυματολογία. Δείγματα τῆς ἰδιοφυΐας σας εἶχατε δώσει ἐνδυματολογικὰ γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ρ. Βαρουσιάνου σὲ παραστάσεις στὸ Θέατρο Rex τὸ 1951. Διαπρέψατε πάντα ὅπως κάποτε ὁ Πᾶνος Ἀραβαντινός. Γεμᾶτος θράσος κι' ἐξ ἴσου ἰσορροπημένος· πρωτοπόρος καὶ κλασσικός. Δὲν παρουσιάσατε μόνον τὸ θέαμα τῆς σκηνῆς· δημιουργήσατε ἔργα τέχνης· σύγχρονης, τέχνης στὸ χῶρο. Τονίζω δὲ τοῦτο γιὰτι πρὶν ἅπ' ὅλα εἴσαστε ἓνας ζωγράφος.

Εἶναι γνωστὸ πὼς οἱ ὀρειότερες σκηνογραφικὲς δημιουργίες ὀφείλονται σὲ ζωγράφους τόσο σὲ ἐμᾶς ἐδῶ, ὅσο καὶ στὰ πέραν τῆς χώρας μας θέατρα. Γι' αὐτὸ ὁ παράτολμος νεωτεριστὴς Diaghilev δὲν ἄφησε ἀνεκμετάλλευτες τὶς ἰδιοφυΐες τῆς νεώτερης τέχνης.

Δὲν λησμονῶ τὴν αἰσθητικὴ ἐκπληξὴ ποὺ μοῦ προξένησε ἡ παράσταση τοῦ χοροδράματος «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα» τοῦ Procofiiev στὸ Ἑρωδεῖο μὲ τὴν ἐνδυματολογικὴ καὶ δίχως σκηνικὴ, σκηνογραφικὴ δημιουργία σας.

Εἶχατε ἐπιτύχει σ' αὐτὴ τὴν πολυέδρη ἀπαστράπτουσα εἰς χρωματικὴ ἁρμονία δημιουργία σας, νὰ ἐκτελέσετε μιὰ τεράστια τοιχογραφία ὅπου σ' αὐτὴν τὴν πολυπρόσωπη («νωπογραφία») κατορθώσατε νὰ μεταμορφώσετε τὸ ἄχαρο καὶ βαρὺ αὐτὸ οἰκοδόμημα τοῦ Ἑρωδεῖου σὲ ἐνεργὸ χῶρο ποὺ λειτουργοῦσε ἰσοτίμως ὡς σκηνικὸ περιβάλλον χάρις στὸ ἁρμονικὸ πλῆθος τῶν καλοσχεδιασμένων μορφῶν ποὺ ἔπαιρναν μέρος. Ἀναγνώριζε κάποιος ἐκεῖ τὴν ἰδιοφυΐα τοῦ δημιουργοῦ, τοῦ ζωγράφου. Εἶχατε συλλάβει καὶ πραγματοποιήσει ἓνα ἀριστοτέχνημα τῆς σύγχρονης καὶ πολυέδρης τέχνης. Ἐχετε ὑπερβεῖ καὶ ὑπερπηδῆσει τὴν στατικὴ ἔρμηνεία τοῦ τελλάρου. Πάντα στὴν τέχνη σας ἀναζητούσατε νέα ἐκδοχή.

— Νομίζω ὅτι προχώρησα σὲ ἐξ ἐπιπολῆς ἱστορία καὶ ἀνάλυση τοῦ ἔργου σας· ἂν διαπιστώσατε κάποιες ἀνακρίβειες, ζητῶ κατανόηση τόσο ἀπὸ σᾶς ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους.

Κύριε Νικόλαε Γεωργιάδη. Φίλε.

Γιὰ ὅσα ἐξέθεσα, ἐλάχιστα τῶν ὅσων ἔχετε ἐπιτελεῖσει μέσα στὴν πλούσια δράση σας, πιστέψαμε ὅτι εἴσατε ἄξιος ὥστε νὰ συγκαταλέγεστε ὡς μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ Ἀκαδημία ἔχει ἀνάγκη καὶ ὄφελος ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτούς.

Ἀνοίγει ἀγκαλιὰς σήμερα νὰ σᾶς δεχθεῖ, πιστεύοντας στὴν πνευματικὴ προσφορά σας.

Σᾶς ὑποδεχόμαστε μὲ τὶς πιὸ εὐγενικὰς σκέψεις καὶ αἰσθήματα. Ἐγκάρδια σᾶς εὐχόμαστε πνευματικὴ ἀκμαιότητα καὶ δραστηριότητα πρὸς συνέχιση τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου σας.